

skal bekoste Manden begravet, og jeg ved ikke, hvilke andre Udgifter man nævner, der i øvrigt løbe paa. Man kunde vist nok med nogen Ret sige: Hun skal betale Afgiften, fordi hun bliver fri for at udbetale Halvdelen af Boet til Arvingerne. Hvorfor ser man det dog aldrig fra den Side? Det er jo dog det faktiske Forhold. Lad os tage to Enker, der bo ved Siden af hinanden, og som hver har en Ejendom; der er jo nævnt et Tal som 10,000 Kr., det er nu slet ikke saa lille en Ejendom ovre i Jylland. Jeg har et Eksempel fra den Kommune, hvor jeg er bedst kendt; der var en Gaard paa 3—4 Tdr. Hartkorn, hvor Manden døde for en Del Aar siden, for Resten i en ret ung Alder. Jeg tror, der var 3 Børn, og Enken fik Lov til at sidde i uskiftet Bo; hvis det skulde have været gjort op, var det ikke blevet et Bo paa 10,000 Kr. Nu er denne vedkommende Ejendom vurderet til Ejendomsskyld for 15—16,000 Kr., og der er en Del Gæld paa den, men det vilde ikke være blevet et Bo paa 10,000 Kr. den Gang; og det vilde altsaa høre til dem, der skulde have været fritagne. Hvis den Enke skulde have holdt Skifte, altsaa hvis hun ikke havde faaet Tilladelse til at sidde i uskiftet Bo, havde hun været nødt til at sælge Ejendommen, se at faa den realiseret, og det kunde maaske have knebet hende nok at holde det gaaende selv med Renterne af det, der blev tillagt Børnene. Hun fik nu Lov til at blive siddende, og hun har nu faaet en udmærket Ejendom ud af det, hun har faaet bygget og sidder godt i det. Selv om hun den Gang var kommet af med 15—20 Kr. i Skat, havde det jo dog kun været en ringe Skat i Forhold til den Fordel, som det var for hende, at hun fik Lov til at sidde ved Ejendommen uden at skulle skifte med Børnene, som jo i Virkeligheden havde Krav paa at faa tillagt den Part af det samlede Bo, som tilkom dem i Henhold til de gældende Arve regler. Jeg har haft Lyst til at nævne dette, fordi man næsten altid ser det fra den Side, at det er en Uret, man gør mod Enken, men det er i Virkeligheden en Fordel for hende eller burde i alt Fald være det, at hun bliver fri for at skifte. Jeg har imidlertid ikke noget imod at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Vordingborg har antydnet, der kan siges meget til Fordel for disse Bestemmelser her, og rent teoretisk set er det fuldstændig forsvarligt. Kun tror jeg, som sagt, ikke det gaar an at gaa saa højt op, som her er nævnt.

Som sagt, jeg har ikke hørt, at nogen har ment, at vi kunne faa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere ind eller ikke en Gang de 400,000 Kr., som man ikke vil have, at vi tage ind paa Frugtolden, eller at vi paa de to Love, som her ere foreslaaede, skulde kunne faa noget Beløb ind, der kunde være Kompensation for Nedgangen i Tolden. Hvor vil man da tage den? Paa Formue- og Indkomstskatten. Ja, hvis jeg sagde, at jeg ikke vilde gaa med til en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten for at faa en god Toldlov, saa vilde De kunne læse op af Rigsdagstidende, hvad jeg har sagt i Fjor, og jeg tror ogsaa tidligere, og det vilde De kunne vende imod mig og sige, at nu havde jeg en anden Mening, men jeg har her ikke nogen anden Mening end i Fjor; jeg hører til dem, der godt vilde være med til en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten for at faa saa god en Toldlov som muligt; men jeg er for Resten slet ikke saa sikker paa, at det, at man fik en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten; navnlig en saadan simpel Forhøjelse med lidt paa Procenten af Indkomsten og lidt paa Promillen af Formuen, vilde vække særlig Glæde eller være særlig tilfredsstillende, vel at mærke, naar man fik at vide, at vi skulde have, lad os sige, en Forhøjelse af $33\frac{1}{3}$ pCt. paa Formue- og Indkomstskatten for at undgaa at tage 180,000 Kr. mere ind paa Silkevarer og 100,000 Kr. mere paa Galanterivarer, ja, jeg drister mig endogsaa til at sige: for at undgaa at tage de 400,000 Kr. mere ind paa Frugter. Jeg er ikke sikker paa, om det store Gros af dem, der skulde betale Formue- og Indkomstskat, vilde finde, at det var en saa behagelig Ombytning den, at man for at undgaa at tage noget mere i Skat af Silketøjer, Galanterivarer, de fine slebne Glas, eller hvad det nu hedder, selv baade Frugt og Tobak, de just brød sig om at gøre dette Bytte.

Det er egentlig det eneste, hvorfor jeg har brudt mig om at faa Ordet, at jeg har ønsket at sige, at man maa gøre sig klart, at det er ikke nok, at man siger, at det vilde være rart, om Folk kunde faa Frugt billigere, sundhedsmæssig set er det en Fordel, at der spises mere Frugt, man maa ogsaa vide, om det, naar man skal have de 400,000 Kr. fra et andet Sted, er mere retfærdigt at tage dem der end paa Frugten. Det samme gælder helt igennem. Det er ikke nok at sige, at det er kedeligt, at man skal have mere paa den og den Position, man maa samtidig angive andre Steder, hvor man kan faa disse